

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jiho­moravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

2/2021 - 37. vydání

Obsah

Vyhlášení soutěže o nejlepší „Školní časopis roku“	3
Pozvánka na online konferenci ošetřovatelství.....	4
Literární soutěž – Jak začneš, nemáš dost!.....	5
Toulavé boty – Bali.....	6
Zajímavý koníček – Volejbal.....	10
Úvaha – Já a sport.....	12
Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část 1).....	13
Sport, který mě nezaujal (část 1).....	15
Online pečení.....	17
Recept.....	20
Poznej svého učitele.....	21
Vyslechni svého učitele... Tentokráte s Honzou Greplem	23
Tajemný předmět.....	28
Rébus.....	29
Zpátky do autoškoly.....	30
Kronika školy aneb co se událo ve škole a mimo ní za měsíc únor	31
Kde nás najdete?	39

Autor: ASK ČR

Minulý školní rok se náš školní časopis zúčastnil soutěže o nejlepší Školní časopis roku 2019/2020, kterou každoročně vyhlašuje Asociace středoškolských klubů České republiky. V soutěži jsme se dostali až do finále, kde jsme obsadili krásné 11. místo mezi všemi ostatními středoškolskými časopisy v ČR. Níže se můžete podívat na konečné celkové pořadí soutěže.

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU

VÝSLEDKOVÁ LISTINA FINALISTŮ ROKU 2020

Střední škola

1. Vedneměsíčník – Gymnázium České Budějovice
2. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf
3. Restart – Gymnázium Příbor
4. Presloviný - Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium, Praha
5. Školník – Gymnázium Mladá Boleslav
6. Samorost – Lesnická škol Písek
7. Božkopis – Gymnázium Český Těšín
8. Všechno, SŠ knižní kultury Praha 3
9. Á-Trojka – Gymnázium Jihlava
10. Vyzvědač – SPŠ Chemická Pardubice
11. Jaselský kurýr – SZŠ Jaselská Brno
12. Aposiepesse SŠ knižní kultury Praha 3

Obsah:

1. Vedneměsíčník – Gymnázium České Budějovice
2. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf
3. Školník – Gymnázium Mladá Boleslav

Grafika:

1. Vedneměsíčník – Gymnázium České Budějovice
2. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf
3. Školník – Gymnázium Mladá Boleslav

Titulka:

1. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf
2. Presloviný - Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium, Praha
3. Božkopis – Gymnázium Český Těšín

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

jihomoravský kraj

ODBORNÁ KONFERENCE OŠETŘOVATELSTVÍ

Zajímavosti a novinky v ošetřovatelství v době pandemie COVID-19

Den konání: 17. 2. 2021 – online

Pořadatel: Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

9.00 – 9.30 Slavnostní zahájení odborné konference

PhDr. Zuzana Číková, ředitelka školy

Mgr. Lucien Rozprým, zástupce JMK

9.30 – 15.00 Přednášky:

PhDr. Jana Toufarová, staniční sestra, FN Brno, Interní gastroenterologická klinika, hemodialyzační středisko

Téma: Cévní přístupy z pohledu sestry

Bc. Ladislava Chanovická, FN u sv. Anny, Brno, ergoterapeut, Klinika tělovýchovného lékařství a rehabilitace

Téma: Ergoterapie

Bc. Lucie Adámková, staniční sestra, rehabilitační oddělení, nemocnice Blansko

Téma: Zajímavosti z rehabilitačního ošetřovatelství

Bc. Hana Kaštan, všeobecná sestra, FN u sv. Anny, Brno, ARK

Téma: Systém péče o pacienty s COVID-19

Bc. Yvona Grünwaldová, FN Brno, všeobecná sestra, KARIM – ORIM II.

Téma: COVID-19 z pohledu sestry v intenzivní péči

Mgr. Dana Machátová, všeobecná sestra, FN Brno, Centrální operační sály - chirurgie

Téma: Pacient s COVID-19 na operačním sále. Bezpečné používání osobních ochranných prostředků při poskytování zdravotní péče pacientům s COVID-19

15.00 Diskuze, závěr konference

Těšíme se na Vaši účast online!

PhDr. Zuzana Číková, ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvkové organizace

Kontaktní spojení: Mgr. Martina Cahová, mcahova@szs-jaselska.cz, tel. 777 935 353

Úvaha o nebezpečí užívání drog

Co jsou drogy? Drogy jsou návykové látky, které ovlivňují duševní a fyzické zdraví. Po dlouhodobém užívání se z člověka může stát paranoidní a agresivní osoba a dokáže se dopouštět i různých trestných činů. Po fyzické stránce si člověk přivodí různé zdravotní komplikace. Například se může diagnostikovat AIDS, cirhóza jater, rakovina plic, onemocnění slinivky břišní, zkrátka je spousta onemocnění způsobené užíváním drog. Jenže člověk nemusí ublížit jen sám sobě, ale i někomu jinému. Podle mě si spousta lidí myslí, že mezi drogy patří jen heroin, kokain, extáze, marihuana a věci těmto podobné. Ale mezi drogy patří i alkohol a cigarety.

Jak se člověk k užívání drog dostane? Třeba nátlakem skupiny lidí, ve které se nachází. V životě se nám přihodí něco špatného, například nás vyhodí ze zaměstnání, zemře osoba nám blízká, ztratíme dům či rodinu. Je mnoho faktorů, které nás mohou ovlivnit. Záleží také na tom, jak dotyčná osoba snáší těžké chvíle a jestli má někoho, komu by se mohla vyzpovídat ze svých problémů.

Jak to vše začne? Většinou to začíná nevinně. V hlavě si můžeme říkat: „Tak to zkus. Nebud' zbabělec. Nic hrozného se ti stát nemůže.“ Jenže to jednou zkusíme a zjistíme, že se nám poté ulevilo. Budeme to chtít čím dál tím více a častěji. Proto je dobré to ani nezkoušet. Musíme si umět říct, že vše dobře dopadne, že to zvládneme a nesmíme se bát požádat o pomoc.

Když už beru drogy pravidelně a chci toho nechat? O pomoc můžeme požádat třeba rodinného příslušníka nebo blízkou osobu. Můžeme jít do protidrogové léčebny nebo chodit na různá sezení pro drogově závislé. Myslím si, že člověk se léčí celý život, protože se nikdy nemůže úplně vyléčit. Jen se potlačí chuť na drogu. Člověk musí chtít sám za sebe se z drogové závislosti dostat. Jestliže ho budeme nutit, nemusí to dopadnout dobře.

Rada na konec? Zažíváte-li stresové chvíle, nezkoušejte zahnat stres drogami. Dejte si raději něco sladkého nebo si běžte zacvičit. Vše je lepší než droga, která vás zničí ještě více.

V tomto ošklivém a zimním počasí vás vezmu zase za teplem a za exotikou, a to tentokrát na Bali. O Bali jste snad každý slyšel, teď tam lítá kde jaká známá osobnost a nedivím se, je tam vážně nádherně. Bali je známá svými rýžovými plantážemi, které jsou rozlehlé po celém ostrově.

Neměla jsem nějaké velké očekávání, jak to tam bude vypadat a celkově, jaké to tam bude. Ale Bali je vážně nádherné. Ubytování jsme řešili klasicky přes Airbnb nebo přes Booking.com a jako vždy, jsme to řešili vždycky dva dny před odjezdem.

Nejdříve jsme se vypravili do hlavního města Bali Denpasar. Je to turistické město, takže žádnou velkou kulturu člověk nesmí očekávat. V Denpasaru najdete všechno – Starbucks, KFC, Hard Rock Café a jiné obchody, které najdete i v Evropě. Na jedné straně je turistická zóna – krásné hotely, upravené zahrady a všude čisto a na druhé straně je realita, hlavně u pobřeží. Špinavé moře a pláže plné odpadků, až Vám je z toho smutno.

Po Bali jsme cestovali taxíkem, pokud jsme jeli nějakou delší cestu. Například když jsme se museli vypravit z Denpasaru do Ubudu. Jinak se vyplatí v městech vždy cestovat na skútru. Jídlo je tam výborný. Čerstvé exotické ovoce, smoothie a jejich tradiční jídla jsou bohaté zeleninou. Nají se tam jak vegetarián, tak i masožravec.

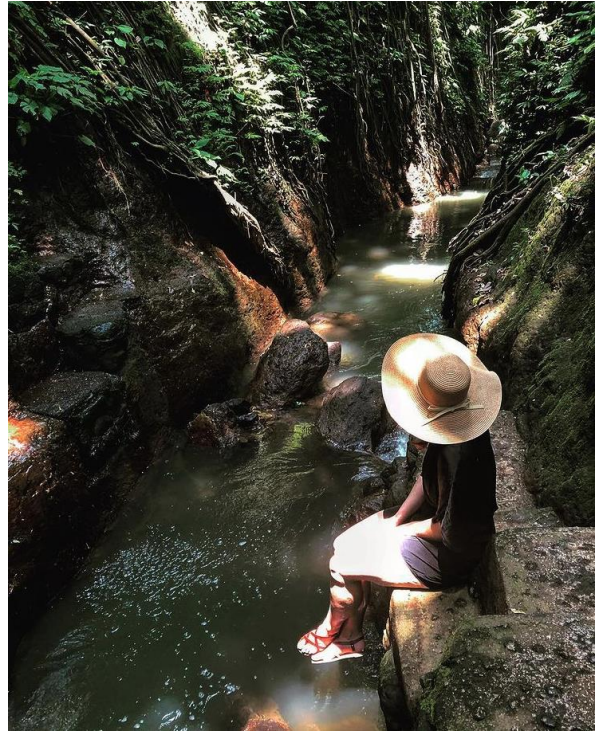
V Denpasaru jsme zůstali pár dní, abychom se dali po dlouhém letu (15 hodin cesty)

dohromady. Poté jsme se přesunuli do Ubudu, což je město uprostřed Bali. Tam už na kulturu narazíte. Uprostřed Ubudu se nachází „Monkey Forest“ (opičí prales), kde potkáte hodně turistů. Zaplatíte menší vstupní poplatek a v pralesi můžete zůstat, jak dlouho chcete. Všechny cesty jsou značené a kolem vás běhají malé i velké opice. Pokud se tam jednou vydáte, doporučuji nebrat si s sebou do lesa žádné flašky s vodou, nebo cokoli co se leskne a šustí, jedna opice nám jednu flašku s vodou ukradla. Jsou to hodně drzé opice. Můžete taky opice nakrmit, samozřejmě to není zadarmo, ale za ten zážitek to stojí. Je u vás i obsluha, která ví, co se má dělat. V ruce držíte banán, který máte nad hlavou. Opice vám skočí na ramena a banán si na vás v klidu sní a nadrobí Vám na hlavu. Máte strach, že Vám ukousne prst, ale ona si tam klidně sedí, kouká okolo a jí ten svůj banán. Kousíček od Monkey Forest jsou trhy, kde koupíte obrazy, oblečení, tropické ovoce a klobouky.

V Ubudu narazíte taky na hodně chrámů, královských hrobek, které stojí za to navštívit. Musíte mít ale zahalené nohy a půjčí Vám takovou sukni, kterou si zavážete kolem sebe. Všude potkáte lidi, kteří nabízejí vodu, kokosovou vodu, anebo nějaké ovoce. Vyplatí se i na chvíli „ztratit“, zajet mimo Ubud a projet se kolem rýžových plantáží.

Po pár dnech jsme se vypravili na sever Bali, kam moc lidí nejezdí. Tam jsme si zaplatili trošičku luxusnější ubytování s vlastním bazénem. Bylo tam nádherně, ticho a krásný západy slunce. Byli jsme skoro jediní hosti a majitelé si nás hýčkali. Byli jsme hned u pobřeží, ale pokud byste se chtěli v moři vykoupat, tak to bylo jenom pro odvážlivce. Moře bylo tak černé,

Autor: Vendula Pazderová (absolventka školy)

Volejbal je týmový sport. Ve volejbale hraje vždy 12 hráčů – 6 na jedné půlce, 6 na druhé. Hřiště je odděleno sítí na dvě půlky. Je to velmi rozšířený sport.

Základní pravidla volejbalu jsou, že pokud protihráč zahájí hru, míč se nesmí dotknout země a tým se může balonu dotknout pouze 3x. Hráč se nesmí dotknout míče 2x po sobě a nikdo z hráčů nesmí chytit míč. Hráč se nesmí dotknout horní pásy sítě nebo se jí úmyslně dotknout.

Volejbal jsem začala hrát v roce 2011 v Břeclavi. Dostala jsem se k němu úplně náhodou, když naše učitelka ze školy – tělocvikářka hledala lidi do volejbalového svazu. Ze začátku nemůžete začít hrát na celé hřiště a v 6ti lidech, protože nic neumíte, ani se trefit do balonu. Začala jsem chodit na tréninky, kde začala základní výuka, hrál se tzv. MINIVOLEJBAL – BAREVNÝ VOLEJBAL. Minivolejbal hrají děti 1. stupně v týmech od 2. do 4. hráčů. Cílem hry je dostat míč přes síť, tak aby se dotkl země.

Po přestoupení na druhý stupeň jsem začala pomalu hrát volejbal v 6ti lidech, bylo to velmi náročné se sjednotit a vlastně zjistit, na co se hodím. Každý hráč má svůj post – nahrávač,

smečař, blokař. Po čase jsem zjistila, že mám silnou ránu a i dobrý výskok, tak jsem začala hrát smečaře. U toho jsem taky po celou dobu zůstala a nikdy to nezměnila.

Až jsem dospěla do určitého věku, začala jsem hrát za žákyně a s holkama jsme se dobře umísťovaly, až jsme se dostaly na MISTROSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY. Den předtím jsem si bohužel zvrtna kotník, takže jsem měla po nějakém mistrovství, ale aspoň jsem jela jako fanoušek.

Dále jsem hrála za juniory i v Brně za Královo Pole a potom za ženy nejvíc beach volejbal. Moje volejbalová kariéra skončila operací kolene a tím jsem ji ukončila. Volejbal si v dnešní době zahrají už jenom příležitostně.

Autor: Klára Hájková (absolventka školy)

Jsem sportovní typ a mám sporty velmi ráda. Ovšem nejraději tancuji, tancuji všude, kde se dá. Jen co slyším hudbu, začne se ve mně probouzet duch tance a pokud v tu chvíli zrovna nemůžu vstát a roztočit to, tak si začnu alespoň podupávat nebo luskat, nedokážu sedět v klidu ani chvíli.

Když jsme bydleli na vesnici, tak mi kamarádka řekla, že chodí do aerobiku a jestli to nechci zkusit. Řekla jsem si: „Proč ne?“ Jelikož jsem byla malá, myslím vzrůstově malá, přiřadili mě k mladší skupině. Ale trenérka viděla, že mi to jde a když se mě při sepisování přihlášky ptala na věk, byla v šoku. Nečekala, že někdo tak malý, může mít už 11 let. A tak mě přiřadila ke starší skupině.

Každý pátek jsme měli trénink, jednou za měsíc soustředění a v únoru začala závodní sezóna, což pro nás znamenalo – trénovat, trénovat a trénovat, abychom byly co nejlepší. Jezdit na závody mě velice bavilo. Sice jsme tam vždy strávily celý den, protože se vstávalo třeba ve 4 ráno a přijíždělo se v 11 večer, ale to mi vůbec nevadilo. I přes to, že ne vždy jsme vyhrály, tak jsme si to ale pokaždé naprosto užily!

Pamatuji si, že nejhorší byly letní prázdniny, protože nebyly žádné tréninky. Opravdu jsem ten sport milovala. Těšila jsem se celý týden na to, až bude pátek a budeme s holčkama nacvičovat.

Postupem času, se ze zábavního kroužku stala jedna velká rodina. Všichni jsme se podporovaly, a to jak ve cvičení, tak i v jiných věcech. Trávily jsme s holčkama čas i mimo tréninky a nikdy jsme se nenudily.

Po pár letech ze mě trenérka udělala také trenérku. Bylo to super. Cítila jsem jako někdo, na koho je spolehnutí, má pouto k dětem a umí vést. Moc mě to bavilo. Líbilo se mi, když za mnou děti vždy přiběhly, že mě rády vidí a objaly mě.

Vše utíkalo jako voda a já jsem tam strávila 6 let. Kvůli stěhování do Brna a nástupu na střední školu, jsem musela aerobiku nechat. Moc mě to mrzelo a do teď mám chvíle, kdy si na všechny vzpomenu. Ale říkám si, že jednou se vrátím. I když to nebude teď ani zítra. Ale jednou určitě ano a už se moc těším.

Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část 1)

Autor: Žáci 4B (školní rok 2019/2020)

Minulý rok v létě jsme dostali nápad se přihlásit jako tým na závod Spartan race. Přihlásili jsme se původně čtyři, ale jeden z nás dostal strach, že závod nezvládne, a tak jsme nakonec závodili jenom tři. Přes léto jsme hodně trénovali a nemohli jsme se dočkat na závod.

Závod se konal na Lipně, a tak jsme museli vstávat ve tři hodiny ráno, aby jsme tam stihli přijet a zaregistrovat se.

Když jsme dojeli na Lipno, tak jsme si šli vyzvednout startovací balíček. Startovali jsme o půl desáté ráno. Pamatuji si, že jsem před vyběhnutí dostala strach, že to nezvládnou. Měla jsem ale tu nejlepší podporu, která mě celý závod nejen podporovala a pomáhala na některých překážkách. Dostávali jsme podporu i od ostatních účastníků a od pořadatelů závodu.

Nejhorší překážka byla pro mě vysoká stěna a s mou výškou jsem ji měla problém překonat. Pomohla mi ale jedna závodnice, bez které bych tu zed' nikdy nepřekonala.

V cíli jsem nemohla uvěřit, že jsem zvládla uběhnout 17 kilometrů a překonat 30 překážek. Měla jsem ze sebe ten nejlepší pocit. Odnesla jsem si krásnou medaili a pár modřin. Můžu říct, že to byl super zážitek a určitě se letos zase přihlásím.

Pokud se jako sportovní zážitek bere i turistika, tak přesně vím, o čem budu psát. Když jsem byla malá, jezdívala jsem s prarodiči na turistické pochody do hor. Jeden rok jsem byla na pochodu na Velkou Fatru. Nikdy bych nevěřila, že to spíše jako zážitek, bude noční můra.

Začínali jsme asi v 9 hodin ráno, kdy jsme vyšli a měli se potkat u nejvyššího bodu hory. Šli jsme asi 3 hodiny a začalo se postupně zatahovat a foukat vítr. Nebála jsem se, protože mně to nepřišlo tak hrozné. Kdybych věděla, co nás čeká, asi bych se radši vrátila zpět dolů.

Když jsme přišli na nejvyšší bod hory, všichni jsme se tam potkali. Horší bylo, že jsme nic neviděli, nevěděli jsme vůbec, kam máme jít. Podíváš se doleva, nic nevidíš, podíváš se doprava a taky nic nevidíš. Nevěděli jsme v tu chvíli, co máme dělat, samozřejmě nikde nebyl signál. Všude byla mlha, foukal silný vítr a přšelo. Nejhorší scénář co nás mohl potkat. Měli jsme dvě možnosti, buď se vrátíme dolů, ale to by znamenalo se pořád vyhýbat nějakým lidem, nebo jít dál a snad někam přijít. Nakonec jsme šli dál, cesta byla dolů, tak proč bychom to

nezkusili, když jsme vlastně dolů chtěli jít. Když jsme šli asi hodinu, tak to bylo víc a víc strmé. Místo toho abychom šli, tak jsme se spíš klouzali, všude bylo bláto a my jsme skoro všichni jeli po zadku nějakým způsobem dolů. Po nějakých 4 hodinách cesty jsme se dostali k restauraci na parkoviště. Když jsme zavolali řidiči, který nás vozil, tak byl asi 50 km od nás.

Všichni jsme byli od bláta, nachlazení a zmrzlí.

Nakonec jsme museli venku počkat na čisté oblečení, které jsme měli v autobusu, a pak mohli jít na teplý čaj do restaurace.

I když to byla noční můra, bylo to docela fajn. Protože jsme si aspoň něco z našeho výletu zapamatovali. Kdyby to šlo jen tak bez starostí, určitě bychom si žádný zážitek domů neodvezli. Nikdy na tenhle zážitek nezapomenu a budu si ho pamatovat navždy.

Za svůj nejzajímavější sportovní zážitek asi považuji jízdu na vodních lyžích na dovolené v Řecku. Dlouho jsem sledovala odvážlivce, kteří se odvážili stoupnout na vodní lyže a nechat se táhnout člunem a vůbec se na vodní hladině udržet. Celou dovolenou jsem sbírala odvahu to zkusit. Mamka mě stále hecovala k tomu, abych to šla zkusit, ale pořád odvahu přebíjel strach. Den před odjezdem jsme šli k této atrakci blíž, zrovna tam nikdo nebyl a najednou bylo všechno tak rychlé, že jsme měla na sobě plavací vestu a vodní lyže na nohou.

Ze začátku mi chvíli trvalo než jsem přišla na to, co mám dělat, ale pak to byl nezapomenutelný zážitek, který stál za to. Doufám, že budu mít ještě možnost to zažít. Dnes jsem strašně ráda, že jsem do toho šla. Bylo to super.

Sport, který mě nezaujal (část 1)

Autor: Žáci 4A (školní rok 2019/2020)

Sport, který mě nezaujal, nebaví mě a nemám ho ráda je florbal. Dle mého názoru se můžou provádět jiné sporty jako je fotbal například. Florbal je podobný hokeji, akorát bez ledu a chráničů. Florbal je za mě nezajímavý kvůli tomu, že mi to přijde jako boj o to, kdo schytá ránu jako první florbalovou holí do kotníku nebo jinam. Všichni se honí za plastovým míčkem, který má díry a nechápu, proč by ten míček nemohli nechat normálně kulatý bez děr, máchají kolem sebe tyčkou a když odpálí míček do malinké branky, tak je větší šance, že někoho trefí, než že se trefí do určeného místa. Ještě k tomu tím míčkem to celkem dost bolí. Malé branky mi přijdou jako nesmysl, protože je v takové malé brance natlačený člověk, který je pomalu větší než ta brána. Podle mě je to zbytečný sport, který nedává smysl. Už jsem párkrát dostala do kotníku, kolena, dokonce do žeber, protože děti neví, že se s tím jezdí jenom po zemi a nemáchá se s tím všude možně. Možná proto na to mám horší názor, než na ostatní sporty. Když už je to podobné hokeji, mohli by se u florbalu používat i ochranné pomůcky. To je zřejmě vše k mému vyjádření, který sport mě nezaujal.

Nikdy jsem nebyla velký fanoušek sportů a ani se na ně neřádím, ať už v televizi či na živo, nikdy mě to moc nebavilo. I když musím přiznat, že sporty jako fotbal, hokej a basketbal jsou mnohem zábavnější na živo než v televizi. Ale jaký sport nemám vůbec v oblíbenosti? Když si představím všechny sporty, které existují, tedy spíše ty, o kterých vím a znám je, tak to bude nejspíše tenis. Proč zrovna tenis? Co je na tom sportu pro mne tak nezajímavé? Nejspíše všechno.

Tenis jsem nikdy nesledovala nějak extra moc, ale když už se vysílal na některém sportovním kanále v televizi, většinu času jsem spala. Tento sport mne opravdu nezaujal ani jednou věcí. Není tam žádná akce, diváci v hledišti jsou většinu času opravdu potichu, komentátoři také nijak extra moc nemluví a od samotných sportovců jde slyšet pouze hekání. Ano, chápu, určitě to je velmi náročné odrazit tenisový míček přes síť na takovou vzdálenost, ale vždy mi to přivodilo tak maximálně smích. Popravdě řečeno ani moc nechápu pravidla tohoto sportu. Také se mi zdá, že některé rozehrávky trvají dlouho, a jak už jsem zmiňovala, každý je potichu. Například u fotbalu se člověk občas i zasměje, je tam více hráčů a akce. To je taky nejspíše důvod, proč mi to připadá tak nudné, malý počet hráčů. A také mi připadá, že jedno utkání trvá tak sto let.

Takže díky všem těmto důvodům tento sport neshledávám ani jednou věcí zajímavým. A myslím, že by se nikdy nemohlo stát, že bych tenisu přišla na chuť. Je tam opravdu moc minusových bodů, dle mého názoru.

Jeden z mých nejméně oblíbených sportů, který mě nejméně zaujal byl fotbal. Vždycky jsem byl na sporty, které byly tvrdšího rázu a hráli ho chlapi.

Jakmile jsem už viděl jak naživo, tak například v televizi fotbal profesionálů, tak mě vždy vadilo, jak simulují, jak do nich člověk jen strčí a oni padají na zem a snaží se dosáhnout díky této simulaci například toho, aby soupeř dostal žlutou kartu a měl mnoho dalších výhod. Tento sport mě nikdy nechytl, neviděl sem v něm smysl, a co se týče například i kolektivu, tak sem nikdy do něj nezapadal, protože mi přišlo, že je tam každý „Mistr světa“. Další a jedna z nejvíce závažných věcí, co mi na tomto sportu vadí je to, jak jsou tito hráči platově ohodnoceni oproti například doktorům, kteří dennodenně léčí lidi, zachraňují životy a pomáhají a vydělají si za měsíc to, co jeden známější fotbalista za jeden poločas.

Tento sport celkově neuznávám, ale někdy si ho zahraji rekreačně.

Sport všeobecně mám ráda a ráda sleduji sportovní soutěže v televizi. Sportovní soutěže jsou napínavé, a to tehdy, když rozhodují vteřiny a centimetry, ale mohou být i pastva pro oči, když soutěží třeba gymnasté nebo krasobruslaři. Myslím si, že sportovní výkony a pohled na štíhlá, vypracovaná těla sportovců dělají sport tím, čím je.

Jeden sport mi ale nepřiřostl k srdci a rozum mi nebere, co na něm lidé vidí. Je to box. Boxeři jsou pro mne kapitola sama pro sebe. Když vidím ohraničený ring a v něm dva lidi, kteří do sebe buší tak, že jeden z nich zůstane bezvládně ležet na zemi, je mi z toho zle. Kolik úderů takový boxer utrží? Ani si nechci představit, kolik je jich mířeno na hlavu. A k tomu ještě přihlízející diváci, kteří se vyžívají ve stupňující se agresi boxerů. Vybíjí se tady skrytá lidská agresivita? Připomíná mi to starověké gladiátorské zápasy na život a na smrt. Dnes už jde jenom o peníze, a asi nemalé, když stojí sportovcům za zmrzačení se. Boxera poznám už podle vzhledu, většinou mají zdeformované obličejové – hlavně nosy.

Ne, box nemám ráda a nelíbí se mi.

Když se zamyslím nad sporty, a který mě nejvíce nezaujal, protože těch sportů je více, tak to bude právě florbal. Je to sport, který mě podle mého názoru ničím nezaujal, ať už mě nezaujalo, že se florbal hraje pomocí florbalčky, tak už ani to pobíhání ze strany na stranu za malým míčkem, který se snažíme dostat do malé branky. Není to zajímavé a napínavé jako skvělý hokej, kde to lítá ze všech stran a lidi to baví. Podle mě je to stejné, jako když někteří lidé tvrdí, že přehazovaná se nedá srovnávat s volejbalem, tak já to mám stejně s názorem, co se týče florbalu a hokeje.

Podle mě je florbal pouze na hraní v tělocviku pro děti. Mě osobně absolutně nezaujal. Tento sport hrála má sestra a bratr. Byla jsem se na ně podívat. Ne jednou, ale vícekrát a s klidným srdcem mohu napsat, že je to nudný sport. Také jsem si uvědomila, že by mi vadila taková blízkost mezi hráči.

Online pečení

Autor: Mgr. Barbora Havlenová

Co dělat, když je ta karanténa, člověk nemůže jít ani ven, sednout si do kavárny, dát si dobré cappuccino s koláčem a posedět s kamarády.

Tak jsem si hrála s myšlenkou, jak spojit užitečné se zábavou a došla jsem k závěru, že bych žákům nabídla online pečení, které by bylo vedené v německém jazyce. Po výběru snadného receptu, který by zvládl opravdu každý a domluvě se žákyněmi, jsme se potkaly na online pečení. Pár dnů před tím, než jsme se setkaly, jsem poslala žákyním veškeré potřebné informace, které byly napsané v němčině.

Pekly jsme perník podle Máma peče doma (www.mamapecedoma.cz), který provoní celou kuchyň a vrátí Vás zpět do vzpomínek na Vánoce. Předtím než se to spustilo, byla důležitá i příprava. Nastavit počítač tak, aby mě žákyně slyšely i viděly, a jak si můžete všimnout na fotce na další straně, tak počítač ležící na kávovaru se osvědčil jako skvělý držák. Nachystat si všechny věci, recept i slovíčka, abych měla vše u sebe. Po celou dobu jsme mluvily německy, byli tam samozřejmě momenty, kdy jsme museli mluvit česky, ale i tak je musím pochválit za snahu. V době, kdy se perník pekl v troubě jsme vedly konverzaci o Vánočních prázdninách, dalším studiu a práci.

Nejspíš se z toho stane taková menší měsíční tradice, kdy se takhle sejdeme mimo vyučování a společně pečeme.

Žákyně musím velmi pochválit za jejich snahu a budu se těšit na další společné pečení, které se uskuteční znovu v únoru. Kdo by se chtěl přidat, je samozřejmě vítán, stačí napsat email, nebo poslat zprávu na Edookitu.

Kdo by si chtěl perník také upéct, tak tady máte recept.

Ingredience:

100 g másla, 30 g kakaa, 15 g perníkového koření, 75 g medu, 250 ml mléka, 3 vejce, 200 g hladké mouky, 200 g cukru krupice, 5 g jedlé sody, 3 g kypřicího prášku do pečiva. Na potření perníku švestková povidla, marmeláda, anebo kokos na posypání.

Postup:

1. Troubu rozpalte na 180 °C a pekáček o rozměrech cca 23 x 33 cm vyložte pečicím papírem.
2. Do rendlíku si vložte máslo, kakao, perníkové koření a med. Směs dejte na plotnu a míchejte, dokud se všechny ingredience nerozpustí. Poté stáhněte z plotny. Přidejte mléko, vajíčka a dohladka promíchejte.
3. Do mísy dejte mouku, cukr, jedlou sodu a kypřicí prášek do pečiva a vše promíchejte. Přidejte směs z rendlíku a vše spojte dohromady tak, aby vzniklo hladké těsto.
4. Takto připravené těsto vlijte do připraveného pekáčku a pečte 25-30 min.
5. Perník po upečení nechte vychladnout. Po vychladnutí jej potřete povidly, marmeládou nebo kokosem.

Dobrou chuť ☺

Děkuji žákyním 3.L Nikči Ožvodílkové, Ady Dračkové, a Kačce Sekaninové za příjemné odpoledne ☺.

Brownies

350 g čokolády

250 g másla

3 vejce

250 g třtinového cukru

85 g hladké mouky

lžička prášku do pečiva

Čokoládu si rozpustíme ve vodní lázni s máslem. Cukr si vyšleháme s vejci. Opatrně vmíchejte vaječnou pěnu do rozpuštěné čokolády a nakonec přidejte mouku a kypřící prášek. Vymažte a vysypte si formičky nebo formu a pečte asi 30-35 min, tak dlouho, až je povrch pevný a lesklý na dotek. Na ozdobu můžete přidat ořechy nebo kokos. Dobrou chuť.

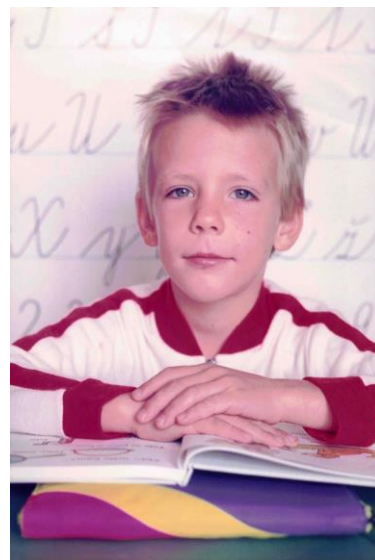

Poznej svého učitele

Autor: Redakce

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Ing. Jana Grepla 😊.

Autor: Redakce

Kde jste se narodil a kde momentálně žijete?

Brno. "Vždycky Brno!"

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působil předtím?

Na škole jsem devátý rok a než jsem se objevil zde, byl jsem OSVČ a ještě před tím, jsem byl asistentem na FE VUT.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

FE VUT, katedra telekomunikací a k tomu jsem udělal pedagogické minimum. Jsem takový pedagog – amatér. 😊

Jaké učíte předměty a jaké jsou Vaše další funkce na škole?

Učím nebo spíš dávám možnost žákům se naučit pracovat s výpočetní technikou. Je už jejich volbou, zda zůstane pro ně „stropem v IKT“ uložení souboru na plochu nebo budou chtít využívat PC k usnadnění svojí práce, případně nalezení správných informací.

Kromě končícího předsedy školské rady a režiséra informačního systému televizí, mám také funkci „Správce varné konvice.“

Co máte na naší škole rád?

Toho je hodně. Rád potvrdím, že práce mezi mladými přináší úsměv na tváři i na duši. Někdy to sice i zaskřípe, ale to jsou záležitosti, které vás potkají všude. Kdybych se ve škole necítil dobře, tak bych tu nezůstal.

Před čtyřmi lety jsem o odchodu přemýšlel. Setkání s jednou diagnózou odborníci doporučují řešit nejlépe výpovědí... Naštěstí se začal reálně ukazovat termín konce a vyplatilo se nejen vydržet, ale i chovat se normálně a nebát se říci: "král je nahý".

Co byste na škole naopak změnil?

Existují studie o pozitivním vlivu pozdějšího ranního vstávání na vzdělávání žáků ve škole. Pokud to má skutečně vliv na vzdělanost, tak jsem pro. A to nejen proto, že nerad vstávám do tmy.

Vzpomenete si, jaký jste byl student? Měl jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Důtku jsem asi v páté třídě ZŠ získal, ale už si nepamatuji, za co to bylo. Asi se paní učitelka vytočila 😊

Co Vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Jsem pro! 😊

Ministerstvo školství by mělo své zaměstnance – „vykonavatele“, kteří by měli pracoviště na školách. Měli by patřičné vzdělání, k tomu místnost, v ní kromě sady rákosek by byl i šanon se souhlasu rodičů – a jsem si jist, že by jeden šanon nestačil, a bylo by po některých problémech. Byl by to výchovný odbor ministra školství se svou vlastní standartou, na které by byl nápis: „Škoda rány, která padne vedle!“ 😊

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažil jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Rozzlobeného rodiče ve vztahu ke mně jsem ve škole naštěstí nezažil. Občas žákům říkám, že by měli poslat svoji maminku nebo babičku, ale zatím žádná nepřišla. V mých začátcích dvě maminky přišly – říkaly, že se jdou zeptat na prospěch, ale mám pocit, že spíš se přišly podívat, co jsem to za exota... 😊

Kdo nebo co v životě byl Váš nejlepší učitel?

Těch bylo hodně, ale nerad bych na někoho zapomněl. Možná by nebylo na škodu si vzpomenout i na ty nejhorší, zvláště teď když jsem „za katedrou“. Čas od času se chtějí žáci podělit o nějakou svoji příhodu se svými učiteli, tak jim musím připomenout, že škola není „maminkovská náruč“, že už je to jako v životě – nepotkáte jenom dobré lidi.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví? Asi to nedovedu slovy popsat...

Štve? Asi to jak se obecně zhoršuje úroveň vzdělanosti. Ale na to bude muset dát odpověď někdo jiný. Já se uklidňuji citátem, který jsem slyšel od Jiřího Grygara: „Svět se kazí, děti neposlouchají rodiče, každý blbec chce napsat knihu... (Hieroglyf 3000 let p. n. l.)“

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Jednoznačně – „Soutěž první pomoci“

Není to teorie za katedrou, co by kdyby, ale reálné organizování mnoha lidí být s namaskovanými zraněními. Přijede hodně soutěžících, k tomu je potřeba dokonalé součinnosti všech organizátorů od porotců až po nosiče rekvizit na venkovní stanoviště. Organizátorům – klobouk dolů.

Jaké máte rád seriály a filmy?

M.A.S.H., Teorii velkého třesku, ... a z filmů? Nedovedu říci. Podívám-li se na žebříčky „ČSFD“, třeba v kategorii „nejlepší“, tak těžko vybírat, každý má něco a vysoká procenta nejsou jen tak z ničeho.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Můj oblíbený žánr je folk. Hutka, Kryl, Merta, Plíhal, Nohavica... Musím písní hudebně i textově plně rozumět. Bohužel Nohavica svými postoji mě hodně zklamal a vždy když ho slyším nebo si něco od něho hraji, tak si v duchu řeknu: „Jaromíre, že se nestydíš...!“

Jaké čtete knihy?

U postele jich mám hodně. Třeba teď jsem dočetl knihu s názvem „Proč“ kde několik současných komentátorů odpovídá na otázky: „Proč je M. Zeman prezidentem? Proč jsme tam, kde jsme?“. Dosud mi totiž žádný volič M. Zemana přijatelně neodpověděl na tuto otázku. Pokud vůbec někdo byl schopen odpovědět, tak vždy to byla odpověď ve stylu – „Ale on říká pravdu!“ a přitom tito jeho voliči zapoměli, že on byl aktivní u toho všeho, co kritizuje. Vzpomeňte si třeba na „Opoziční smlouvu“... Přesto je mojí nejoblíbenější knihou - „D300“.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Koníčky mám, ale neřeknu.

A sport? Dnes už je to spíše potřeba se hýbat, proto jezdím do školy na kole. Pro zimu jsem nahradil kolo chůzí.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Kudy chodím, tudy šířím slávu jídelně na Grohové u Církevní zdravotní školy. To je dar z nebes... 😊

Nemusím buchtičky se šodó – ve školce mi je nějaká důrazná a zároveň nejdůležitější učitelka ve vesmíru znechutila. Přitom pudink i buchty mohu, tedy mohl jsem, než mi zjistili celiakii.

Co dělá takový učitel, když má dva měsíce prázdnin?

Před pár lety jsme si pořídili dodávku, upravil jsem ji, abychom v ní s mojí ženou mohli „bydlet“ a cestujeme. Země na západ a na sever od ČR jsou hodně inspirativní. Doporučuji všem škarohlídům vyrazit podívat se i jinam, za hranice. Nejen se nechat děsit haoxy.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Nestát se Šandrochem, kterého hraje Miloš Nedbal v TV filmu Nezralé maliny.

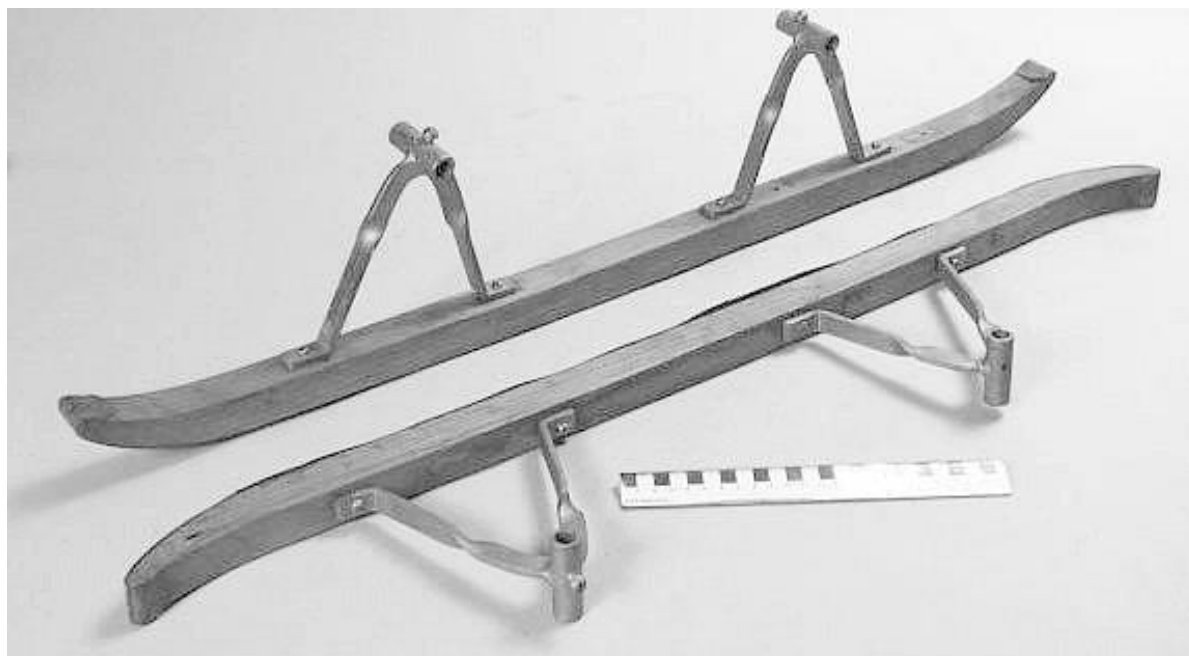
A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

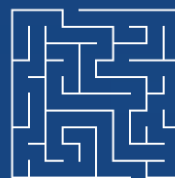
Vtipné historky mám, ale neumím je podat. Spíše mám jednu odstrašující, která dosud vede v žebříčku. V IKT vyučuji i Excel, kde v rámci výuky řešíme i příklady. A u jednoho příkladu jsem dostal dotaz: „Proč po mně chcete vědět, kolik má metr centimetrů? Já přece budu zdravotní sestra...!“

A v lednu roku 2020 jsem si přečetl vyjádření poslance za hnutí ANO – P. Juříčka: „Prostě na to nemají, mohou pracovat jako zdravotní sestry.“ Bohužel volení zástupci jsou odrazem naší společnosti a neuvědomují si, že zdravotnictví se jednoho dne bude týkat i jich samotných.

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny 😊

Autor: Mgr. Tomáš Novotný

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

Svíčka, vánočka, půlnoční

Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla:

Psací pero

Zadání rébusu č. 1

Špatné googlení.

Ve snaze najít něco na internetu se nám může stát, že se přepíšeme a najdeme tak něco jiného, než jsme zamýšleli. Dokážete odhadnout, který pojem zadal člověk do vyhledávače a který pojem zřejmě hledal?

Jakou rychlostí můžete přejet přes železniční přejezd, pokud nesvítí přerušované bílé světlo přejezdového zabezpečovacího zařízení?

A Nejvýše 30 km/h.

B Nejvýše 40 km/h.

C Nejvýše 50 km/h.

A) Nejvýše 30 km/h.

Správná odpověď

Změna výpočtu protiepidemického indexu PES (5. 1. 2020)

Protiepidemický index PES se od 6. 1. 2020 začne počítat jinak. Už nebude zohledňovat procento nově odhalených nakažených, které je zkruseno plošným antigenním testováním. Nově by naopak měl započítat více dat z nemocnic, uvedl šéf resortu zdravotnictví Jan Blatný (za ANO).

Nové opatření vydalo také Ministerstvo školství. Vysvědčení za první pololetí školního roku se budou moci předávat později, pokud do konce ledna neskončí zákaz přítomnosti žáků ve školách. Obsah vysvědčení však budou muset školy sdělit žákům do 28. ledna. Ministerstvo školství vydalo opatření také k úpravě přijímacích zkoušek na střední školy – na čtyřletých maturitních oborech nebudou jednotné zkoušky povinné.

Ministerstvo již školám poskytlo doporučení k tvorbě pololetního hodnocení. S ohledem na výuku na dálku by se mělo zaměřit na odpovědnost dětí za vlastní učení, práci s časem a plnění povinností. Na vysvědčení ministerstvo doporučuje slovní hodnocení, možné ale budou i známky.

Vláda prodloužila opatření (7. 1. 2020)

Vláda rozhodla o prodloužení stávajících opatření do 22. ledna. Na tiskové konferenci po jednání vlády to oznámil ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO). Termín se kryje s koncem nouzového stavu. Vláda bude žádat o jeho prodloužení.

I po 15. lednu budou pro lidi zdarma k dispozici antigenní testy, na něž se lidé mohou objednávat bez nutnosti doporučení lékaře či hygieny. Stávající opatření by se podle ministra měla projevit v průběhu příštího týdne. Pokud by došlo k razantní změně vývoje, bude vláda situaci řešit. V případě potřeby by mohlo dojít i k možnému zpřísnění opatření.

Briefing po zasedání vlády (13. 1. 2021)

Opatření navázaná na protiepidemický systém PES se opět změní, nová koronavirová pravidla by měla příští týden projednat vláda premiéra Andreje Babiše (ANO). Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO) ve středu po jednání vlády naznačil, že se sice nezmění opatření v nejvyšším pátém stupni, ve čtvrtém by ale mohly platit určité výjimky pro lidi, kteří se prokážou negativním testem. Nový systém bude platit zřejmě pouze do března, pak se opět změní. Konkrétní změny podle něj ministerstvo nyní dokončuje.

Vláda příští týden asi upraví seznam nezbytného zboží, které mohou nabízet obchody. Otevřít by mohla například papírnictví. Ministr chce ale zároveň také zachovat pravidlo, že velké obchody nesmí prodávat zboží, na které se specializují malé prodejny, které mají kvůli opatřením proti covidu-19 zavřeno.

Ministr zdravotnictví dále odmítl, že by nový PES počítal s výhodami pro naočkované. „Dokud není masivně dostupné očkování a řídíme se prioritizací, tak s explicitním zvýhodněním očkovaných není počítáno“, uvedl Blatný.

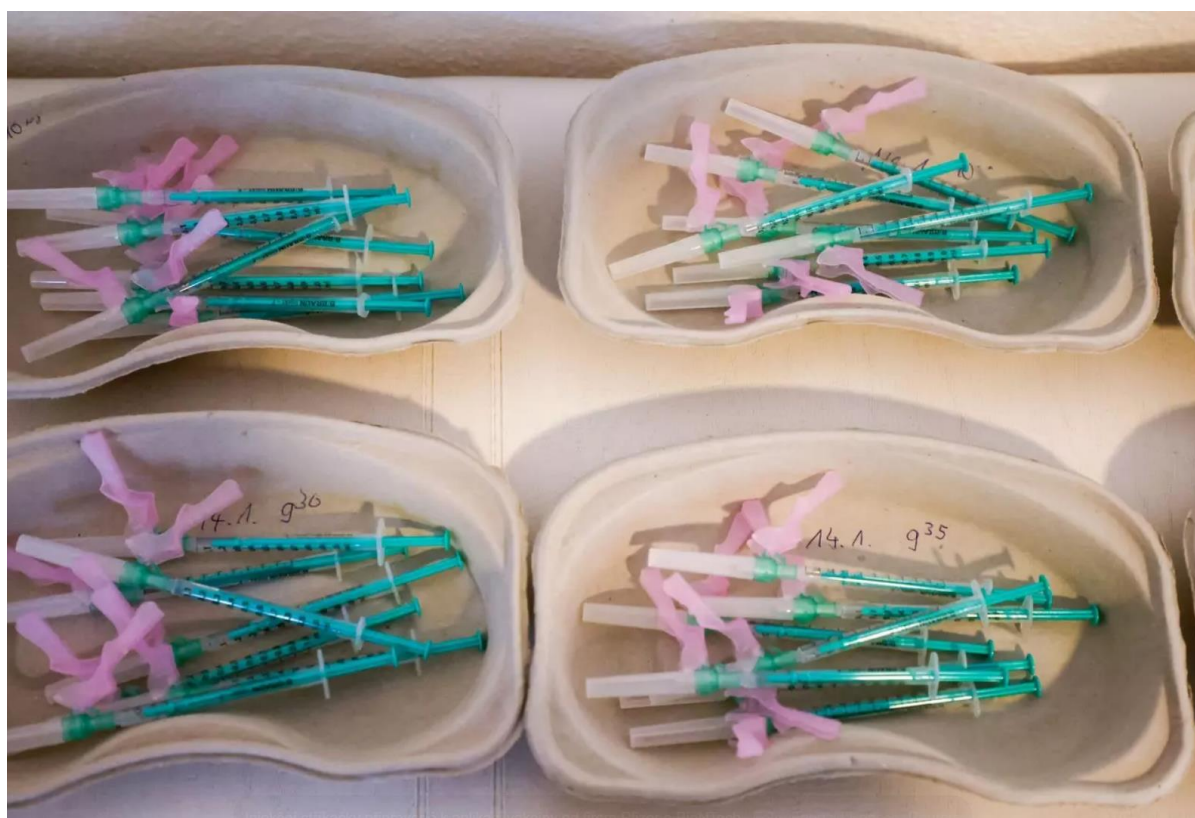
Dále bylo ministrem zdravotnictví zveřejněno, že vakcinační centra budou denně do Informačního systému infekčních nemocí (ISIN) zadávat údaje o očkovaných lidech, k veřejnosti se ale budou dál data o počtu naočkovaných dostávat jen jednou za týden.

Registrace na očkování (15. 1. 2020)

Od pátečního rána začíná fungovat centrální rezervační systém na očkování proti covidu-19. V prvních dvou týdnech se budou moci na očkování objednávat lidé nad 80 let, ostatní až od 1. února. Prvním krokem bude registrace do rezervačního systému, který potom vyhodnotí rizikovitost pacienta.

Veřejný rezervační systém zatím není určen zdravotníkům, ti se budou hlásit dál přes zdravotnická zařízení.

Rezervační systém je přístupný přes internetovou adresu <http://crs.uzis.cz> a také se do něj lze dostat zprostředkovaně po telefonátu na číslo 1221.

Ve veřejném systému se zájemci o očkování v prvním kroku zaregistrují – zadají jméno, rodové číslo, zdravotní pojišťovnu a další potřebné údaje. Potom je systém buď pustí, nebo nepustí

k samotné rezervaci termínu. Bude záležet na tom, za jak prioritního konkrétního člověka rezervační systém vyhodnotí. Pokud nebude mít nikdo prioritu například kvůli svému zdravotnímu stavu, půjde na řadu dříve ten, kdo se dříve zaregistruje. Kdo termín nedostane ihned, dočká se jej později.

Vládní plán na očkování proti covid-19 počítá s přednostním očkováním některých skupin obyvatel. Klíčovými faktory budou věk, zdravotní stav a pracovní zařazení. Na základě těchto kritérií budou lidé bodově ohodnoceni v rámci tzv. rizikového skóre. Čím vyšší toto bodové skóre bude, tím dříve by měl mít dotyčný nárok na očkování.

Nejrizikovější skupina čítá podle ministerstva zdravotnictví téměř 840 000 osob. Tito lidé by měli být naočkováni v průběhu ledna a února.

První vlna

Skóre 14 bodů mají podle vládní tabulky klienti domovů pro seniory a dalších sociálních a zdravotních zařízení včetně léčeben dlouhodobě nemocných.

Skóre 13 bodů mají v tabulce lidé nad 80 let, kteří se budou moci do rezervačního systému přihlašovat již od 15. ledna.

Skóre 11 bodů mají zdravotníci, příslušníci armády pomáhající v zařízeních pobytových služeb, epidemiologové pohybující se v terénu i zaměstnanci ministerstev vnitra a vězeňské služby pracující s covid pozitivními.

Druhá vlna

Skóre 5 bodů mají hospitalizovaní senioři a chroničtí pacienti s rizikovými faktory. Dalšími prioritními skupinami budou lidé nepostradatelní pro chod nemocnic, zásadní pracovníci kritické infrastruktury, vojáci a pracovníci ministerstva obrany i zaměstnanci sociální péče a zdravotních a sociálních služeb, kteří nepřicházejí do styku s klienty. Ve druhé vlně by mělo být očkováno zhruba 3,7 milionu osob.

Skóre 4 body budou mít lidé mezi 70 a 74 lety, chroničtí pacienti s méně závažnými obtížemi či lidé dlouhodobě pečující o rizikovou osobu.

Skóre 3 body se pak vztahuje na osoby mezi 65 a 69 lety a ostatní pracovníky kritické infrastruktury.

Skóre 2 body mají policisté, strážníci, hasiči i příslušníci vězeňské služby spolu s pracovníky škol a školek či diagnostických ústavů.

Skóre 1 bod mají akademici z vysokých škol a pracovníci pohřebních služeb a krematorií. Příslušnost k dané profesi budou muset lidé dokládat služebním průkazem či potvrzením zaměstnavatele. Zdravotní stav bude potvrzovat lékařská zpráva.

Ostatní lidé mající zájem o očkování přijdou na řadu až poté, co budou proočkovány skupiny obyvatel s rizikovým skóre. Lidé bez rizikového skóre dostanou vakcínu na základě pořadí registrace do systému.

Briefing po jednání vlády (18. 1. 2021)

I přes zlepšující se epidemickou situaci bude v České republice podle vicepremiéra a ministra vnitra Jana Hamáčka (ČSSD) ještě nějakou dobu platit stupeň pět v rámci protiepidemického systému PES.

Podle ministra zdravotnictví Jana Blatného by Česko do stupně 4 mohlo přejít až ve chvíli, kdy budou 3000 hospitalizovaných s covidem. K dnešnému dni jich momentálně je 6600.

Státní zdravotní ústav dále potvrdil, že se do Česka dostala nakažlivější britská mutace koronaviru. Podle ministra zdravotnictví Jana Blatného může mít tuto mutaci každý desátý nakažený Čech.

Papírnictví a prodejny dětského oblečení a obuvi budou moci od úterý znovu otevřít, schválila to v pondělí vláda premiéra Andreje Babiše (ANO).

Prodloužení nouzového stavu (21. 1. 2021)

Poslanecká sněmovna přijala návrh komunistů na prodloužení nouzového stavu do 14. února. Se svým návrhem tak neuspěl kabinet premiéra Andreje Babiše (ANO), který žádal dalších třicet dní. Dosavadní stav nouze platil do 22. ledna.

Pro hlasovalo 54 zákonodárců z přítomných 101. Návrh prošel hlasy ANO, ČSSD a KSČM. Proti prodloužení se vyslovilo 15 poslanců, šlo o poslance za SPD a nezařazené. Prodloužení nouzového stavu a na něj navázaných opatření tak vláda oficiálně vyhlásí po svém jednání v pátek.

Dále pokud to epidemiologická situace dovolí, mohly by se na přelomu ledna a února otevřít lyžařské areály.

Žáci prvního stupně základních škol se do lavic vrátí začátkem února, pokud to epidemická situace dovolí. Ministr zdravotnictví to ve čtvrtek řekl poslancům při projednávání vládní žádosti o prodloužení nouzového stavu. Následovat by mohli žáci devátých tříd a studenti maturitních ročníků, dodal. V Česku je nyní zavřená drtivá většina škol. Výjimku mají jen mateřské a speciální školy a také první a druhé ročníky základních škol.

Novela učitelského zákona (27. 1. 2021)

Na středních školách a na druhém stupni základních škol by mohli učit i odborníci bez pedagogického vzdělání. Ministerstvo školství tak chce řešit nedostatek učitelů v některých oborech. Změnu přináší novela učitelského zákona, kterou ve středu schválila Sněmovna.

Novelu, kterou nyní dostane k projednání Senát, přijala dolní komora navzdory nesouhlasu pedagogických fakult, profesních organizací a školských odborů. Proti byli také vládní ČSSD a komunisté.

Odborníci z řad neučitelů by podle novely mohli ve školách působit až tři roky bez doplnění pedagogické kvalifikace. Kritici to pokládají za degradaci učitelské profese a snah o zvýšení prestiže pedagogů.

Tisková konference Ministra školství Roberta Plagy (28. 1. 2021)

Ministr školství Robert Plaga (za ANO) ve čtvrtek oznámil, jak by letos na jaře měly probíhat maturitní a závěrečné zkoušky. Letošní maturity budou bez slohových prací a testy z jazyků a matematiky se prodlouží. Testy se na jaře budou konat v plánovaných termínech, testy z jazyků se prodlouží o 10 minut a u matematiky o 15 minut. Letošní maturanti, kteří pomáhali

s epidemií, si budou moci neúspěšné testy opravit v červnu. Na opravu budou mít tři pokusy. Didaktické testy zůstanou, podle ministra jsou minimální úrovní garantované státem.

Profilové části školních maturit se prodlouží do 25. června, pro praktické zkoušky až do 27. srpna. Změnou je také možnost praktické výuky o prázdninách. Učňovské závěrečné zkoušky budou mít letos dvě části místo tří. Praktická zkouška bude povinná pro všechny a písemnou či ústní určí škola. K maturitě i závěrečným zkouškám bude připuštěn každý, kdo prospěl v prvním pololetí. Ministerstvo školám doporučí, aby se od února ve výuce u závěrečných ročníků zaměřily jen na přípravu ke zkouškám.

Briefing po jednání vlády (28. 1. 2021)

Od páteční půlnoci 29. 1. 2020 se znovu zpřísní protiepidemická opatření v České republice. Vláda chce zamezit zneužívání služebních cest do horských středisek. Nově se bude smět ubytovat jen samotný pracovník bez rodiny a prokázat se bude muset potvrzením od zaměstnavatele nebo objednavatele služby v případě živnostníka. Omezení průmyslové výroby nebo maloobchodu naopak zatím podle vlády není na programu dne. Naopak povolené budou cesty do vlastních rekreačních objektů.

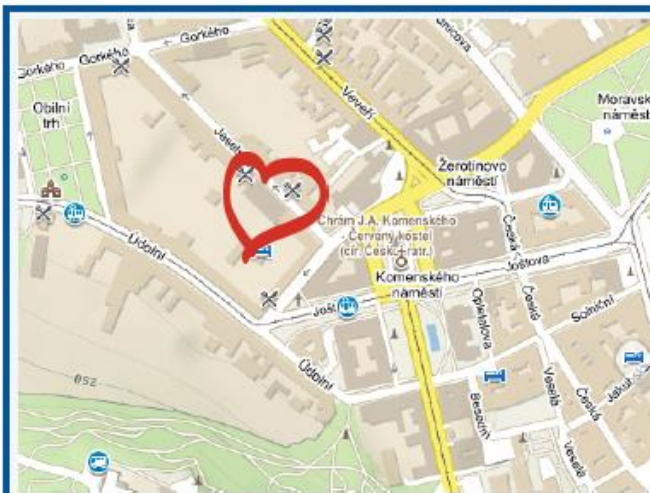
Kabinet také obnovil zákaz návštěv pacientů u lůžek akutní péče. Výjimkou je přítomnost třetí osoby u porodu či návštěvy u dětských pacientů.

Podle vlády by se měli setkávat jen lidé z jedné rodiny, kontakty by se měly omezit na minimum.

V autoškolách budou muset učitelé i žáci využívat nově respirátory třídy FFP2. Dále se ale budou moci řídičské lekce konat.

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřtyna

Asistent šéfredaktora – Soňa Dohnalová (4L)

Asistent šéfredaktora – Monika Pisková (4L)

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Literární soutěž – Kateřina Bierová (4B)

Toulavé boty – Mgr. Barbora Havlenová

Recept – Monika Pisková (4L)

Zajímavý koníček – Vendula Pazderová (absolventka školy)

Úvaha Já a sport – Klára Hájková (absolventka školy)

Německé okénko – Mgr. Barbora Havlenová

Vyslechni svého učitele... – Redakce

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Redakce

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O neinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

